

ตัวแปรที่แจกแจงนักศึกษาให้มีภาวะผู้นำนักศึกษา
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

VARIABLES DISCRIMINATING LEADERSHIP OF STUDENTS IN PRIVATE HIGHER
EDUCATION INSTITUTIONS IN THE NORTHEAST OF THAILAND

ปานัญสิริ จันทรศิริ

PANUTSIRI JUNSIRI

สำเริง บุญเรืองรัตน์

SAMRERNG BOONRUANGRUTANA

ศรุดา ชัยสุวรรณ

SARUDA CHASUWAN

สงวนพงศ์ ชวนชม

SANGUANPONG CHUANCHOM

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

VONGCHAVALITKUL UNIVERSITY

นครราชสีมา

NAKHON RATCHASIMA

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำและศึกษาตัวแปรที่แจกแจงภาวะผู้นำของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 9 สถาบัน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 45 คน รวม 135 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามปลายปิด วัดฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา ภาวะผู้นำของบิดามารดาของนักศึกษา ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษา แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วัดแรงจูงใจใฝ่รู้ของนักศึกษา วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา สอบถามการศึกษาประวัติบุคคลสำคัญของนักศึกษา และ สอบถามแรงบันดาลใจของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปร ความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรพหุคูณ (One Way MANOVA) และความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (Discriminant analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง บิดามารดาเคยเป็นผู้นำร้อยละ 17 มีผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา อยู่ในระดับดี นักศึกษามีประสบการณ์เคยเป็นผู้นำในระดับมัศึกษาร้อยละ 16 แรงจูงใจใฝ่รู้และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก การอ่านประวัติบุคคลสำคัญของนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง และแรงบันดาลใจของนักศึกษา อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีค่าองค์ประกอบตั้งแต่ ± 0.30 ขึ้นไป พบว่า มี 4 ตัวแปรที่แจกแจงนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษา และแรงบันดาลใจของนักศึกษา

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำ, ภาวะผู้นำของนักศึกษา, สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ABSTRACT

This study aims to 1) study the leadership level of students in private higher education institutions and 2) discriminate variables affecting leadership level of students in private higher education institutions in the Northeast of Thailand. The research samples were 135 students studying in 9 educational institutions in the Academic Year 2016. The samples were classified into three groups with 45 students in each group. The first group consisted of the chairpersons of student organizations or student unions. The second group consisted of chairpersons of student in different fields of study, and the last group consisted of normal students. Research instruments were 1) the close-ended questionnaire, 2) students' motivation test, 3) students' achievement motivation test, and 4) the questionnaire. Statistical methods used for data analysis were mean, standard deviation, coefficient of variation, one-way MANOVA and discriminant analysis.

The results of the study showed regarding 8 variables, it was found that parents' economic status was at the medium level. In relation to parent's leadership, it was found that 17 percent of parents used to be leaders. Students' high school academic achievement was in a good level. 16 percent of students used to be leaders at high school level. Students' learning motivation and achievement motivation was at a high level. It was found from the study was at a moderate level. Students' inspiration was at a high level. Those variables were parents' economic status, students' high school academic achievement, students' leader experience during studying in high school and students' inspiration.

Keywords : Leadership, Leadership of students, Institutions in the northeast of thailand

บทนำ

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) มีเจตนารมณ์ที่จะมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดี เก่งและมีความสุข (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553, น. 9) นอกจากนี้ยังมีพระราชบัญญัติที่ส่งเสริมการเรียนการสอนของเด็กและเยาวชน คือ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดแนวทางและวิธีการในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนในระดับต่าง ๆ เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งให้องค์กรเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน (สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน, 2550, น. 7) โดยเป้าประสงค์ของการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 มี 4 ยุทธศาสตร์ โดยในยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิตของเด็กและเยาวชน มีมาตรการพัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชนซึ่งแบ่งมาตรการเป็น 5 ช่วงวัย ซึ่งมีจุดเน้นดังนี้ คือ อายุ 18-25 ปี เน้นเรื่องการศึกษาทางเลือกทุกระดับและการมีงานทำ (สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชนผู้ด้อยโอกาส, 2554, น. 6)

เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2552, น. 307) ได้กล่าวถึง กิจกรรมและกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษาของการศึกษาในระบบ ที่กำหนดให้มีหัวหน้าห้อง หัวหน้าชั้นปี ประธานชมรม ประธานนักเรียน หัวหน้าทีมกีฬา เป็นต้น ตำแหน่งหัวหน้าหรือประธานเหล่านี้เป็นผู้นำเยาวชน นักเรียนนักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่หัวหน้าผู้นำ แต่เยาวชนเหล่านี้อาจไม่ได้รับการเรียนรู้และการฝึกอบรมว่าผู้นำต้องทำอะไรและอย่างไร อาจไม่เคยได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้นำเยาวชนเลยก็ได้ ผู้นำเยาวชนต้องมีภาวะผู้นำเยาวชนด้วย มีงานวิจัยที่แสดงว่านายจ้างสนใจที่จะจ้างเยาวชนหรือวัยรุ่นที่เป็นผู้นำของ Van Linden and Ferdinand (1998 อ้างถึงใน เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2552, น. 307) ซึ่งแสดงว่าผู้นำเยาวชนมีโอกาสสูงที่จะได้เข้าสู่ตลาดแรงงาน ภาวะผู้นำและทักษะของเยาวชนที่นายจ้างต้องการ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หรือ ความสามารถที่จะเข้ากับคนอื่นได้ การทำงานเป็นทีม การติดต่อสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน การคิดวิเคราะห์ ซึ่ง สรรวมณ์ สติธิสมาน (2557) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันเด็กและเยาวชนไทยส่วนใหญ่ ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ ไม่กล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ขาดการมีส่วนร่วม และสิ่งที่น่าเป็นห่วง คือ เด็กไทยรุ่นใหม่จำนวนมากไม่ต้องการเป็นผู้นำ เนื่องจากเคยชินกับการเป็นผู้ตามมากกว่า ซึ่งส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการเลี้ยงดูของครอบครัว แบบประคบประหงมหรือสอนให้เชื่อฟังเป็นหลัก ในขณะที่ระบบการศึกษาก็สร้างเด็กให้คิดตามมากกว่า คิดสร้างสรรค์และหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนก็ขาดเนื้อหาที่สอนให้เด็กมีภาวะผู้นำแบบบูรณาการ และ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2557) ได้กล่าวว่า เด็กและวัยรุ่นไทยจำนวนมากไม่เพียงไม่มีความปรารถนาที่จะเป็นผู้นำ หากแต่มีเด็กและเยาวชนจำนวนมากไม่มีภาวะความเป็นผู้นำอีกด้วย เนื่องด้วยสาเหตุที่เด็กและวัยรุ่นไทยอยู่ภายใต้สังคมที่เคยชินกับการเป็นผู้ตามมากกว่าผู้นำ การไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นโดยเฉพาะในประเด็นที่แตกต่างจากคนอื่นเพราะกลัวเป็นแกะดำ สภาพครอบครัวไทยจำนวนมากที่ประคบประหงมดูแลอย่างใกล้ชิด แม้จะโอดจรรยาบรรณระดับมหาวิทยาลัย รวมถึงระบบการศึกษาไทยที่ครูจำนวนมากสอนโดยมีครูเป็นศูนย์กลาง เด็กต้องคิดตามกรอบที่กำหนด หากคิดแตกต่างจะได้เกรดไม่ดีและไม่เป็นที่รักของครู รวมถึงการที่ระบบการศึกษาไทยที่ไม่ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีภาวะผู้นำเท่าที่ควรนอกจากนี้ยังมีสภาพการปกครองของคนในสังคมที่มีกลุ่มชนชั้นนำเพียงบางกลุ่ม ส่วนกลุ่มอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วมไม่มากนักหรือไม่เข้ามีส่วนร่วมหรือแสดงออกทางการเมือง โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่แผ่วเบาไปกว่าช่วงสมัยก่อน ประกอบกับงานวิจัยที่พบส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำของผู้ใหญ่ (Adult leadership) แต่ที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำเยาวชน (Youth leadership) มีน้อย นอกจากนั้นภาวะผู้นำของผู้ใหญ่กับภาวะผู้นำเยาวชนอาจมีความหมายที่คล้ายกันหรือต่างกันบ้าง ภาวะผู้นำของผู้ใหญ่เป็นวิธีการหรือกระบวนการที่ผู้ใหญ่ใช้ในวันนี้ แต่ภาวะผู้นำของเยาวชนเป็นวิธีการหรือกระบวนการที่เยาวชนสั่งสมและพัฒนาเพื่อใช้ในวันข้างหน้า ดังนั้นการพัฒนาภาวะผู้นำเยาวชนจึงต้องการสภาพแวดล้อมเชิงประสบการณ์ที่มีผู้ใหญ่คอยให้คำปรึกษา แนะนำและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน การพัฒนาภาวะผู้นำเยาวชนจึงเป็นการพัฒนาที่มุ่งอนาคตเยาวชนมิได้เป็นผู้นำแบบที่ผู้ใหญ่เป็น แต่เยาวชนมีศักยภาพที่จะพัฒนาทักษะภาวะผู้นำที่จำเป็นสำหรับการเป็นหัวหน้าในอนาคต การพัฒนาภาวะผู้นำเยาวชนมุ่งที่กระบวนการมากกว่ามุ่งที่เหตุการณ์ ซึ่งตรงกันข้ามกับการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้ใหญ่ (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2552, น. 307)

การพัฒนาภาวะผู้นำเยาวชนให้ได้ผลนั้นจำเป็นต้องรู้ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำของเยาวชน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวแปรที่แจกแจงภาวะผู้นำของนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำของนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่แจ่มแจ้งภาวะผู้นำของนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประโยชน์ของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชน ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำนักศึกษาศาสนาอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

1. สถาบันระดับอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการวางแผน กำหนดนโยบาย ตลอดจนวางกลยุทธ์ในการพัฒนาภาวะผู้นำนักศึกษา
2. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานให้องค์การทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ ที่สนใจ นำไปพัฒนาปรับใช้ให้เหมาะสมกับองค์การของตน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาศาสนาอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาศาสนาอุดมศึกษาของเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปีการศึกษา 2558 จำนวน 9 สถาบัน จำนวน 135 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ ผู้นำนักศึกษากลุ่มที่ 1 หมายถึงผู้นำนักศึกษาที่ประกอบด้วย นายกสโมสรนักศึกษา/นายกองค์การนักศึกษา 9 คน และ ประธานคณะวิชา 36 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 45 คน ผู้นำนักศึกษากลุ่มที่ 2 หมายถึง ประธานนักศึกษาของสาขาวิชาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 45 คน และ นักศึกษากลุ่มที่ 3 เป็นนักศึกษาที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำนักศึกษา หมายถึงนักศึกษาทั่วไปที่กำลังศึกษาในคณะวิชาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 45 คน โดยมีวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

กลุ่มที่ 1 เลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้นำองค์การนักศึกษาหรือสโมสรนักศึกษาศาสนาอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 9 สถาบัน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) คือนายกองค์การนักศึกษาหรือนายกสโมสรนักศึกษา จำนวน 9 คน และประธานคณะวิชาโดยวิธีการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ตารางเลขสุ่ม จำนวน 36 คน รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน

กลุ่มที่ 2 เลือกกลุ่มตัวอย่างจากประธานนักศึกษาของสาขาวิชาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 10 สถาบัน ในสถาบันเดียวกันกับกลุ่มที่ 1 โดยวิธีการเลือกแบบสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ตารางเลขสุ่ม จำนวน 45 คน

กลุ่มที่ 3 เลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาทั่วไปในคณะวิชาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 9 สถาบัน ในสถาบันเดียวกันกับกลุ่มที่ 1 คือเลือกนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในแต่ละคณะวิชา โดยวิธีการเลือกแบบสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ตารางเลขสุ่ม จำนวน 45 คน รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 135 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ประเภทของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ นายกองค์การนักศึกษา หรือนายกสโมสรนักศึกษาและประธานคณะวิชา ประธานนักศึกษาของสาขาวิชา และ นักศึกษาทั่วไป

2.2 ตัวแปรตาม มี 8 ตัวแปร ได้แก่ 1) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา 2) ภาวะผู้นำของบิดามารดาของนักศึกษา 3) ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา 4) ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษา 5) แรงจูงใจใฝ่รู้นักศึกษา 6) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา 7) การอ่านประวัติบุคคลสำคัญของนักศึกษา และ 8) แรงบันดาลใจของนักศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามของตัวแปรตามทั้ง 8 ตัวแปรของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่

3.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา คือ รายได้ของบิดามารดาทั้ง 2 คนรวมกันต่อเดือน

วิธีการวัด ใช้แบบสอบถามปลายปิดวัดฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา โดยสอบถามผู้นำนักศึกษาและนักศึกษาทั่วไป

3.2 ภาวะผู้นำของบิดามารดาของนักศึกษา คือ ลักษณะของบิดามารดาที่สามารถโน้มน้าว ชักนำ หรือชักจูงให้ผู้อื่นรวมทั้งลูกหลาน ร่วมกระทำในสิ่งที่ดีและเกิดประโยชน์เพื่อให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

วิธีการวัด ใช้แบบสอบถามปลายปิดภาวะผู้นำของบิดามารดาของนักศึกษา โดยสอบถามผู้นำนักศึกษาและนักศึกษาทั่วไป

3.3 ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา คือ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จนถึงจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิธีการวัด ใช้แบบสอบถามผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยสอบถามผู้นำนักศึกษาและนักศึกษาทั่วไป

3.4 ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษา คือ ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมาในขณะที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

วิธีการวัด ใช้แบบสอบถามปลายปิดประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษา โดยสอบถามผู้นำนักศึกษาและนักศึกษาทั่วไป

3.5 แรงจูงใจใฝ่รู้นักศึกษา หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมในการแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งในสิ่งที่ต้องการใฝ่รู้

วิธีการวัดแรงจูงใจใฝ่รู้นักศึกษาใช้แบบวัดที่ปรับปรุงจากแบบวัดแรงจูงใจใฝ่รู้ของ สมศักดิ์ ขาวสูงเนิน (2552) จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.34-0.84 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 แบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้ผู้ตอบบอกระดับแรงจูงใจใฝ่รู้จากระดับน้อยที่สุดให้คะแนน 1 คะแนน ถึง ระดับมากที่สุดให้คะแนน 5 คะแนน สอบถามผู้นำนักศึกษาและนักศึกษาทั่วไปของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่รู้ของนักศึกษา

3.6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา หมายถึง แรงจูงใจต่าง ๆ ที่จะกระตุ้นให้นักศึกษาทำงาน ให้ได้รับความสำเร็จตามแผนที่วางไว้ โดยใช้สติปัญญา ความพยายาม ความสามารถ มีแบบแผนในการทำงาน มีความตั้งใจในการทำงานไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้น

วิธีการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาใช้แบบวัดที่ปรับปรุงจากแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของ นิพล อินนอก (2556) จำนวน 23 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.48-0.87 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96 แบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้ผู้ตอบบอกระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากระดับน้อยที่สุดให้คะแนน 1 คะแนน ถึงระดับมากที่สุดให้คะแนน 5 คะแนน สอบถามผู้นำนักศึกษาและ นักศึกษาทั่วไปของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

3.7 การอ่านประวัติบุคคลสำคัญของนักศึกษา หมายถึง การที่ได้อ่านจนทำให้ได้เรียนรู้เรื่องราว ความเป็นมาในด้านต่าง ๆ ของของบุคคลสำคัญทั้งประวัติความเป็นมา พฤติกรรม แนวความคิด การกระทำ ตลอดจนวิธีการทำงาน การดำเนินชีวิต ประสบการณ์และผลงานของบุคคลนั้น ๆ

วิธีการวัดการอ่านประวัติบุคคลสำคัญของนักศึกษาใช้แบบวัดที่ปรับปรุงจากแบบวัดการอ่าน ประวัติบุคคลสำคัญของ วาสนา คำด้วง (2559) จำนวน 11 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.31-0.90 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากระดับ การปฏิบัติ น้อยที่สุดให้คะแนน 1 คะแนน น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน สอบถามผู้นำนักศึกษาและนักศึกษาทั่วไป ของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาประวัติบุคคลสำคัญของนักศึกษา

3.8 แรงบันดาลใจของนักศึกษา หมายถึง พลังหรือแรงขับในตนเองที่สามารถกระตุ้นหรือปลุกเร้า ให้เกิดพลังและขับเคลื่อนให้ทำในสิ่งที่ตั้งใจไว้ให้ประสบผลสำเร็จในทางที่ดี

วิธีการวัดแรงบันดาลใจของนักศึกษาใช้แบบวัดที่ปรับปรุงจากแบบวัดแรงบันดาลใจของ สุนทร ช่องชนิด (2556) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากระดับการปฏิบัติ น้อยที่สุดให้คะแนน 1 คะแนน น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุดให้คะแนน 5 คะแนน จำนวน 12 ข้อ มีค่า ความเชื่อมั่น 0.93 ใช้สอบถามผู้นำนักศึกษาและนักศึกษาทั่วไปของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับแรงบันดาลใจของนักศึกษา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ขอหนังสืออนุญาตเพื่อเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ส่งไปสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากสถาบันที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง จากนั้น ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งแบบสอบถามไปยังสถาบัน อุดมศึกษา เอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจาก 9 สถาบัน ๆ ละ 45 ชุด รวม 135 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90 แล้วตรวจสอบความถูกต้องของแบบ สอบถามที่รับกลับคืนมา

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติคำนวณค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ ของความแปรผันของตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปรของนักศึกษา จำแนกตามกลุ่มนักศึกษา 3 กลุ่ม การวิเคราะห์ความ แปรปรวนทางเดียวของตัวแปรพหุคูณ (One Way MANOVA) และวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (Discriminant analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย

การศึกษาตัวแปรที่แจกแจงนักศึกษาให้มีภาวะผู้นำนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แสดงผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสถิติเกี่ยวกับภาวะผู้นำนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกลุ่มนักศึกษา 3 กลุ่ม

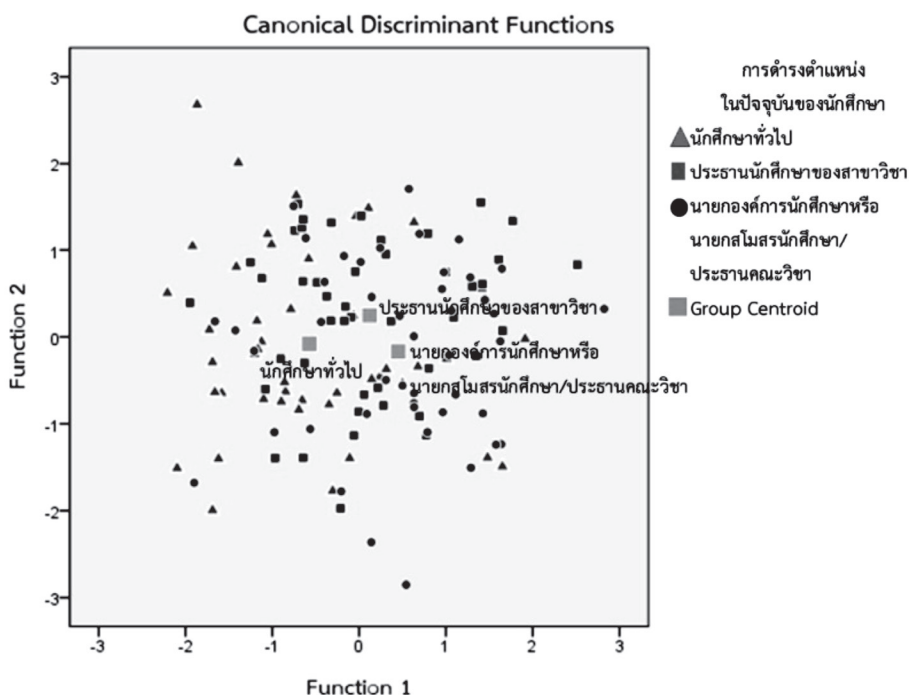
ตัวแปร	LED -1			LED -2			LED -3			รวมทุกกลุ่ม		
	n=45			n=45			n = 45			n = 135		
	$\bar{X}$	S.D.	C.V.	$\bar{X}$	S.D.	C.V.	$\bar{X}$	S.D.	C.V.	$\bar{X}$	S.D.	C.V.
1. POS	2.33	0.64	27.43	2.48	0.54	22.05	2.20	0.62	28.40	2.34	0.61	26.18
2. PRA	0.13	0.34	258.64	0.17	0.38	217.41	0.20	0.40	202.50	0.17	0.37	221.45
3. TRA	3.22	0.37	11.58	3.08	0.46	15.18	3.05	0.43	14.19	3.12	0.43	13.78
4. EXP	2.13	1.68	79.09	1.68	1.76	104.73	1.11	1.70	153.82	1.64	1.76	107.05
5. MOT	4.09	0.45	11.21	4.06	0.45	11.18	4.05	0.44	10.84	4.07	0.44	10.99
6. ACH	4.15	0.47	11.52	4.15	0.48	11.64	4.11	0.44	10.88	4.14	0.46	11.29
7. PRO	3.28	0.90	27.50	3.30	1.08	32.74	3.43	0.91	26.67	3.34	0.96	28.91
8. INS	4.27	0.47	11.18	4.23	0.54	12.90	4.09	0.41	10.13	4.20	0.48	11.56

1) มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 1-3 : 1 หมายถึงต่ำ 2 หมายถึงปานกลาง 3 หมายถึงสูง, 2) และ 4) มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 0-1 : 1 หมายถึงเคยเป็นผู้นำ 0 หมายถึงไม่เคยเป็นผู้นำ, 3) เกณฑ์เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0-4, 5), 6), 7), 8) มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 1-5 : 1 หมายถึงน้อยที่สุด 2 หมายถึงน้อย 3 หมายถึงปานกลาง 4 หมายถึงมาก 5 หมายถึงมากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา (POS) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =2.34, C.V.=26.18) ภาวะผู้นำของบิดามารดาของนักศึกษา (PRA) มีบิดามารดาเคยเป็นผู้นำร้อยละ 17 ($\bar{X}$ =0.17, C.V.=221.45) ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา (TRA) มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ =3.12, C.V.=13.78) ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษา (EXP) มีนักศึกษาเคยเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 16 ($\bar{X}$ =1.64, C.V.=107.05) แรงจูงใจใฝ่รู้นักศึกษา (MOT) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.07, C.V.=10.99) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา (ACH) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.14, C.V.=11.29) การอ่านประวัติบุคคลสำคัญของนักศึกษา (PRO) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.34, C.V.=28.91) และแรงบันดาลใจของนักศึกษา (INS) อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}$ =4.20, C.V.=11.56)

ระดับของตัวแปรตามของนักศึกษา 4 ตัวแปรแตกต่างกันพอควร ($C.V.=10-19$) คือ ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา แรงจูงใจใฝ่รู้อของนักศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา และแรงบันดาลใจของนักศึกษา แต่มี 4 ตัวแปรแตกต่างกันมาก ($C.V.\geq 20$) คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา ภาวะผู้นำของบิดามารดาของนักศึกษา ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาและการอ่านประวัติบุคคลสำคัญของนักศึกษา

2. ผลการศึกษาตัวแปรที่แจกแจงภาวะผู้นำของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการเปรียบเทียบจุดร่วมของค่าเฉลี่ย (Centroid) เพื่อให้เห็นความแตกต่างของจุดร่วมของตัวแปรตามทั้ง 8 ตัวแปรของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 3 กลุ่ม จึงขอเสนอภาพความแตกต่างของจุดร่วมของค่าเฉลี่ย (Centroid) ของตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปรของของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม สามารถแสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงจุดร่วมของค่าเฉลี่ย (Centroid) ของตัวแปรนักศึกษาทั้ง 8 ตัวแปรของผู้นำนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของนักศึกษา 3 กลุ่ม

จากภาพที่ 1 พิจารณาเส้นกราฟตามแนวนอนเท่านั้นซึ่งเป็นกราฟของฟังก์ชันที่ 1 เห็นว่าระดับภาวะผู้นำของนายกสโมสรนักศึกษาหรือนายกองค์การนักศึกษาและประธานคณะวิชาและประธานนักศึกษาของสาขาวิชาแตกต่างกันอย่างชัดเจนกับนักศึกษาทั่วไป เพื่อให้เห็นว่าตัวแปรด้านใดของนักศึกษาที่สามารถจำแนกนักศึกษา 3 กลุ่มได้ จึงเสนอผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ของแต่ละตัวแปรในฟังก์ชันที่ 1 ซึ่งสามารถแจกแจงนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาและแรงบันดาลใจของนักศึกษา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คำนำน้าหนักองค์ประกอบ (Factor loading) แต่ละตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปรในฟังก์ชันที่ 1

ตัวแปรที่แจกแจงภาวะผู้นำนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบฟังก์ชันที่ 1
ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษา (EXP)	0.63
แรงบันดาลใจของนักศึกษา (INS)	0.41
ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา (TRA)	0.38
ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา (POS)	0.33
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา (ACH)	0.10
แรงจูงใจใฝ่รู้ของนักศึกษา (MOT)	0.08
การอ่านประวัติบุคคลสำคัญของนักศึกษา (PRO)	-0.18
ภาวะผู้นำของบิดามารดาของนักศึกษา (PRA)	-0.17

จากค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ในตารางที่ 2 พิจารณาคำนำน้าหนักองค์ประกอบตั้งแต่ ± 0.30 ขึ้นไปซึ่งเป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติ บ่งชี้ว่ามีตัวแปร 4 ตัวแปร ที่จำแนกนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มได้คือ 1) ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษา (EXP) (0.63) 2) แรงบันดาลใจของนักศึกษา (INS) (0.41) 3) ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา (TRA) (0.38) และ 4) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา (POS) (0.33) ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา (ACH) (0.10) แรงจูงใจใฝ่รู้ของนักศึกษา (MOT) (0.08) การอ่านประวัติบุคคลสำคัญของนักศึกษา (PRO) (-0.18) ภาวะผู้นำของบิดามารดาของนักศึกษา (PRA) (-0.17) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำกว่า 0.30 ลงมาและไม่ต่ำกว่า -0.30 บ่งชี้ว่าตัวแปรเหล่านี้ไม่สามารถจำแนกนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มได้

อภิปรายผล

1. การศึกษาระดับภาวะผู้นำนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 3 กลุ่มจำนวน 135 คน มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า บิดามารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพมีรายได้ต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง ที่สามารถเลี้ยงดูครอบครัว และสามารถส่งเสียให้นักศึกษาเรียนระดับอุดมศึกษาและมีบางส่วนเป็นผู้นำนักศึกษา ภาวะผู้นำของบิดามารดาของนักศึกษา มีบิดามารดาเคยเป็นผู้นำร้อยละ 17 แม้ว่าอาจเป็นจำนวนน้อยแต่ก็สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำของนักศึกษาเพราะบิดาและมารดาซึ่งมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาภาวะผู้นำให้เกิดขึ้นในนักศึกษาให้เกิดขึ้นตั้งแต่ในวัยเด็ก ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี ซึ่งบ่งชี้ได้ว่าผลการศึกษาของนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีส่งผลต่อภาวะผู้นำของนักศึกษา ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษา มีนักศึกษาเคยเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 16 ถึงแม้ไม่มากนักแต่ก็แสดงให้เห็นว่าการเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาส่งผลต่อภาวะผู้นำของนักศึกษา แรงจูงใจใฝ่รู้ของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก แสดงว่าแรงจูงใจใฝ่รู้เป็นสิ่งที่ผลักดันให้นักศึกษามีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก เพราะการสร้างแรงจูงใจใฝ่รู้จะส่งผลในการปรับเปลี่ยนให้เกิดแรงจูงใจภายในด้วย ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ ในสถานการณ์ของการเรียนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

อยู่ในระดับมาก แสดงว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต สามารถแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม นักศึกษาสามารถนำแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาทำงานให้ได้รับความสำเร็จตามแผนที่วางไว้ โดยใช้สติปัญญา ความพยายาม ความสามารถ มีแบบแผนในการทำงาน มีความตั้งใจในการทำงานไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้น การอ่านประวัติบุคคลสำคัญของนักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าการที่ได้อ่านประวัติบุคคลสำคัญจนทำให้ได้เรียนรู้เรื่องราวความเป็นมาในด้านต่าง ๆ ของบุคคลสำคัญทั้งประวัติความเป็นมา พฤติกรรม แนวความคิด การกระทำ ตลอดจนวิธีการทำงาน การดำเนินชีวิต ประสบการณ์และผลงานของบุคคลนั้น ๆ จะส่งผลต่อระดับของภาวะผู้นำนักศึกษาและแรงบันดาลใจของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง แสดงว่าแรงบันดาลใจเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมความเป็นผู้นำอย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เป็นแรงขับเคลื่อนให้มีความพยายามที่จะทำงานให้ดีและประสบผลสำเร็จ ซึ่งการสร้างแรงบันดาลใจ นักศึกษาสามารถสร้างได้ 3 ประการ คือ การศึกษาประวัติและเห็นแบบอย่างของบุคคลสำคัญของโลก ครูอาจารย์ ที่เชี่ยวชาญทางวิชาการและเป็นครูที่ดีศีลธรรมและวิถิตนในชีวิตของบุคคลที่สามารถ เปลี่ยนวิถิตนเป็นโอกาสได้ ระดับของตัวแปรตามของนักศึกษาดังกล่าวนั้น ส่วนมากของนักศึกษา 3 กลุ่มแตกต่างกันพอสมควร ยกเว้นประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาและภาวะผู้นำของบิดามารดาของนักศึกษาแตกต่างกันมาก (กฤษมันต์ วัฒนารงค์, 2558; เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2557; สมใจ รักชาติศรี, 2558; สำเริง บุญเรืองรัตน์, 2558; Franken, 1998; Quinn, 1990; Martin & Others, 2008 และ Mullis & Others, 2008)

2. ตัวแปรที่แจกแจงภาวะผู้นำของนักศึกษาลานออดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการเปรียบเทียบจุดรวมของค่าเฉลี่ย (Centroid) พิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของ 8 ตัวแปร มีตัวแปร 4 ตัวแปรที่แจกแจงนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาและแรงบันดาลใจของนักศึกษา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา แสดงให้เห็นว่าในประเทศที่ประชาชนหรือครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงบุตรธิดามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในขณะที่ประเทศที่ประชาชนหรือครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำบุตรธิดามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยปกติโดยเฉพาะประเทศไทย นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมักจะได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าชั้นหรือเป็นประธานนักเรียนของโรงเรียน ด้วยเหตุนี้ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาส่งผลกับระดับภาวะผู้นำของนักศึกษา (Martin & Others, 2008 และ Mullis & Others, 2008)

2.2 ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสมของนักเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จนถึงจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่ามีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับดี คือ 3.12 บ่งบอกได้ว่านักศึกษาเหล่านี้มีความตั้งใจเรียนทำให้มีผลการเรียนในระดับดีจึงส่งผลต่อการเป็นผู้นำนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

2.3 ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษา เป็นการรวบรวมประสบการณ์การเป็นผู้นำนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่เคยเป็นหัวหน้าชั้นหรือประธานนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประสบการณ์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการเรียนรู้ทุก ๆ ด้าน ประสบการณ์ที่มีผลต่อการเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษา มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ 1) ประสบการณ์ตรงเป็นประสบการณ์ที่เราได้ปะทะหรือสัมผัส

ด้วยตัวเองได้พบเอง กระทำเอง ได้ยินได้ฟังเอง และ 2) ประสบการณ์รองหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ประสบการณ์ทางอ้อม” เป็นประสบการณ์ที่ได้รับการถ่ายทอดหรือรับรู้มาอีกทอดหนึ่ง โดยประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาส่งผลต่อภาวะผู้นำของนักศึกษาในปัจจุบัน

2.4 แร้งบันดาลใจของนักศึกษา เป็นจุดเริ่มต้นของการลงมือทำตามสิ่งที่คิดไว้เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในภายภาคหน้า แร้งบันดาลใจจะเป็นแรงขับเคลื่อนที่จะทำให้นักศึกษามีความตั้งมั่นมุ่งมั่นในการเรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษาและมีพลังใจในการที่จะไปทำงานในสิ่งที่ตนเองเรียนมาหรือทำงานที่ตนเองอยากจะทำ ซึ่งแร้งบันดาลใจส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่รู้และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคคล เพราะว่าแร้งบันดาลใจเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการทำงาน ทำให้นักศึกษามุ่งมั่นทำงานที่จะทำ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายตามความต้องการ โดยแร้งบันดาลใจนักศึกษาสามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้จากสาเหตุ 3 ประการ ดังนี้ 1) การได้ศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญของโลกและของไทยทำให้ได้ทราบความเป็นมาของบุคคลสำคัญเหล่านั้นว่ากว่าจะประสบผลสำเร็จในชีวิตต้องใช้ความพยายาม ฝึกฝน อดทน จนประสบผลสำเร็จ ทำให้เกิดความประทับใจและเป็นแบบอย่างให้นำไปปฏิบัติตาม 2) การที่ได้ศึกษากับครู อาจารย์ที่ความรู้ความ สามารถทางวิชาการ และเป็นครูที่ดีศีลธรรม ทำให้ได้ความรู้ที่ครู อาจารย์สั่งสมมา ซึ่งเป็นความรู้ที่มีคุณค่าทำให้ศิษย์ได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์และถูกต้องและการได้เล่าเรียนกับครูที่ดีศีลธรรม ทำให้ศิษย์ได้เห็นจริยวัตรอันงดงามมีศีลธรรมอันน่ายกย่องของครู ทำให้เป็นแบบอย่างที่ดีศิษย์จะนำไปเป็นตัวอย่างที่ดีได้ และ 3) วิกฤติในชีวิตของบุคคลที่สามารถเปลี่ยนวิกฤติเป็นโอกาสได้ บุคคลแต่ละคนเกิดมาแตกต่างกัน บางคนเกิดมาฐานะดี บางคนเกิดมีฐานะยากจน หรือบางคนมีโอกาสในชีวิตที่ไม่เท่าเทียมกัน แต่ในวิกฤติของชีวิตของแต่ละคนนั้นถ้าสามารถเปลี่ยนวิกฤติเป็นโอกาส ใช้ปัญญาคิดพิจารณาแก้ปัญหาเหล่านั้นรวมถึงมีความอดทนที่จะฝ่าฟันปัญหาไปให้ได้ก็สามารถพลิกชีวิตให้ดีขึ้นได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อแร้งบันดาลใจของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา (วาสนา คำด้วง, 2559 และ สำเร็จ บุญเรืองรัตน์, 2558)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถนำผลวิจัยที่พบว่า มีตัวแปร 4 ตัวแปรได้ คือ 1) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาของนักศึกษา 2) ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา 3) ประสบการณ์การเป็นผู้นำในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษา และ 4) แร้งบันดาลใจของนักศึกษา ที่จำแนกนักศึกษาที่เป็นผู้นำนักศึกษาทุกระดับและนักศึกษาทั่วไป นำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาภาวะผู้นำนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

2.1 ทำการวิจัยเปรียบเทียบภาวะผู้นำนักศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาภาวะผู้นำนักศึกษาต่อไป

2.2 ทำการวิจัยภาวะผู้นำนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา เพื่อนำผลที่ได้มาศึกษาเปรียบเทียบกับภาวะผู้นำนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อไป

2.3 ควรทำการวิจัยตัวแปรอื่นนอกเหนือจาก 8 ตัวแปรในครั้งนี้เพื่อจะได้ทราบถึงตัวแปรอื่นที่อาจมีผลต่อภาวะผู้นำของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- เกษมสันต์ วัฒนานรงค์. (2558). เทคนิคการสร้างแรงจูงใจใฝ่รู้. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2558, จาก <http://www.coop.sct.ac.th/upload/paper/fa0d203a67859427.pdf>
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2557). ยุควิกฤตเด็กและเยาวชน...ขาดภาวะผู้นำ. สืบค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.kriengsak.com/node/49>
- นิพล อินนอก. (2556). ตัวแปรที่ส่งผลต่อระดับความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, นครราชสีมา.
- วาสนา คำด้วง. (2559). ตัวแปรที่ส่งผลต่อระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดเทศบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, นครราชสีมา.
- สมใจ รักชาติศรี. (2558). การเลี้ยงดูบุตร เลี้ยงอย่างไรให้ได้ดี. สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2558, จาก <http://www.thisisfamily.org>
- สมศักดิ์ ชามสูงเนิน. (2552). ตัวแปรที่ส่งผลต่อระดับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, นครราชสีมา.
- สรวณมณฑ์ สิทธิสมาน. (2557). ถึงเวลาปฏิรูปเรื่องภาวะผู้นำได้แล้ว. สืบค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://www.manager.co.th/QOL/ViewNews.aspx?NewsID=9570000047944>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559). กรุงเทพมหานคร : สกศ.
- สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชนผู้ด้อยโอกาส. (2554). ผลการดำเนินงานคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ระหว่าง พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2554. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน.
- สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน. (2550). คู่มือการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2558). ตามรอยครูดี. นครราชสีมา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สุนทร ช่องชนิล. (2556). การพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของบุคลากรในโรงพยาบาลเอกชนคาทอลิก. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, นครราชสีมา.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2552). “ภาวะผู้นำเยาวชน.” สารานุกรมวิชาชีพครูเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ สก.สค. ลาตพร้าว.

- Franken, R. E. (1998). *Human Motivation* (4th ed.). California : Brooks Cole Publishing Company.
- Martin, O. M., & Others. (2008). *TIMSS 2007 International Science Report : Finding from IEA,s Trends in International Mathematics and Science Study at the Fourth and Eighth Grades*. Boston : Boston College.
- Mullis, V. S., & Others. (2008). *TIMSS 2007 International Mathematics Report : Finding from IEA,s Trends in International Mathematics and Science Study at the Fourth and Eighth Grades*. Boston : Boston College.
- Quinn, V. N. (1990). *Applying Psychology* (2nd ed.). New York : McGraw-Hill, Inc.

ผู้เขียนบทความ

ว่าที่ร้อยตรี ปานนัฐิรี จันทร์ศิริ

นักศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
เลขที่ 84 หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา 30000
E-mail: panutsiri@gmail.com
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ศาสตราจารย์ ดร. สำเริง บุญเรืองรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศรุตฯ ชัยสุวรรณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สงวนพงศ์ ชวนชม